

“मीठे बच्चे- म तिमीलाई फेरि राजयोग सिकाएर राजाहरूको राजा बनाउँछु। यस ‘फेरि’ शब्दमा नै सारा चक्र समाहित छ।”

प्रश्न:- बाबा पनि प्रबल हुनु हुन्छ भने माया पनि? दुवैको प्रबलता के हो?

उत्तर:- बाबा तिमीलाई पतितबाट पावन बनाउनु हुन्छ, पावन बनाउनमा बाबा प्रबल हुनु हुन्छ, त्यसैले बाबालाई पतित-पावन सर्वशक्तिमान भनिन्छ। माया फेरि पतित बनाउनमा प्रबल छ। सच्चा कमाईमा ग्रहचारी यस्तो बस्छ जो फाइदाको बदला घाटा हुन पुग्छ, विकारको पछि मायाले मूर्ख बनाइदिन्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! देही-अभिमानी बन्ने पुरुषार्थ गर।

गीत:- हमें उन राहों पर चलना है...

ओम् शान्ति। तिमी बच्चाहरू कुन मार्गमा चलनु छ? अवश्य मार्ग (राह) बताउने पनि हुनु पर्छ। मनुष्य गलत बाटोमा चल्छन् तब त दुःखी हुन्छन्। अहिले कति दुःखी छन् किनकि उहाँको मतमा चल्दै नन्। सबै उल्टो मतमा चल्दै आएका छन्, जहिले देखि उल्टो मत दिने रावणको राज्य सुरु भएको छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमी यस समयमा रावणको मतमा छौ तब त हरेकको यस्तो नराम्रो हाल भएको छ। सबै आफूलाई पतित भन्छन् पनि। गान्धी पिताजी पनि भन्थे- पतित-पावन आउनु होस् अर्थात् हामी पतित छौं। तर कसैले पनि सम्झदैनन्- हामी पतित कसरी बनेका हौं? चाहन्छन्- भारतमा रामराज्य होस् तर कसले बनाउँछ? गीतामा बाबाले सबै कुरा सम्झाउनु भएको छ तर गीताका भगवानको नाम नै उल्टो लगाइदिएका छन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ तिमीले के गरिदियो। क्राइष्टको बाइबलमा पोपको नाम राखिदियो भने कति नोक्सान हुन्छ। यो पनि ड्रामा हो। बाबाले ठूलो भन्दा ठूलो भूल सम्झाउनु हुन्छ। यो आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान गीतामा छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- म तिमीलाई फेरि राजाहरूको राजा बनाउँछु। तिमीले ८४ जन्म कसरी लियो यो तिमी जान्दैनौ, म बताउँछु। यो कुनै पनि शास्त्रमा छैन। शास्त्र त अनेक छन्। भिन्न-भिन्न मतहरू छन्। गीता मतलब गीता। जसले गीता उच्चारण गरेको थियो उहाँले नै यो राय दिनु भएको छ। भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई राजयोग सिकाउन फेरि आएको छु। तिमीमाथि मायाको छायाँ परेको छ। अहिले फेरि म आएको छु। गीतामा पनि भनिएको छ- हे भगवान् फेरि गीता सुनाउन आउनु होस् अर्थात् फेरि गीताको ज्ञान दिनुहोस्। गीतामा नै यो कुरा छ आसुरी सृष्टिको विनाश र दैवी सृष्टिको स्थापना फेरि सुरु हुन्छ। ‘फेरि’ अवश्य भनिन्छ। गुरुनानक फेरि आउँछन् आफ्नो समयमा, चित्र पनि देखाउँछन्। कृष्ण पनि फेरि त्यही मयूर मुकुटधारी हुन्छन्। यी सबै रहस्य गीतामा छ। तर भगवानको नाम बदलिदिएका छन्। हामी यस्तो भन्दैनौ, गीतालाई मान्दैनन् तर त्यसमा जो यो उल्टो नाम मनुष्यहरूले राखिदिएका छन्, त्यसलाई बाबा आएर सुल्तो गरेर सम्झाउनु हुन्छ। यो पनि सम्झाउनु हुन्छ- हरेक आत्मामा आ-आफ्नो पार्ट भरिएको छ। सबै एक समान हुँदैनन्। जसरी मनुष्य मतलब मनुष्य, त्यस्तै आत्मा मतलब आत्मा। तर हरेक आत्मामा आफ्नो पार्ट भरिएको छ। यो कुरा सम्झाउने बडो बुद्धिमान चाहिन्छ। बाबा जान्नुहुन्छ- कसले सम्झाउन सक्छ? को सेवा गर्नमा समझदार छ?

२०७५ पौष १२ बिहीबार २७-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

कसको लाइन क्लियर छ? को-को देही-अभिमानी रहन्छन्? सबै त परिपूर्ण देही-अभिमानी बनेका छैनन्। यो त अन्तिममा रिजल्ट हुन्छ। परीक्षाका दिन जब नजिक हुन्छन् तब थाहा हुन्छ को-को पास हुन्छन्। शिक्षकले पनि बुझ्न सक्छन् र विद्यार्थीहरूले पनि बुझ्न सक्छन्— यो सबै भन्दा तीक्ष्ण छ। त्यहाँ त ठगी आदि पनि हुन सक्छ। यहाँ त यो कुरा हुन सक्दैन। यो त ड्रामामा निश्चित छ। कल्प पहिलेका नै निस्कन्छन्। हामीलाई थाहा हुन्छ सेवाको गतिबाट। यस सच्चा कमाईमा घाटा, लाभ र ग्रहचारी आदि आउँछ। चल्दा-चल्दा खुट्टा भाँचिन्छन्। गन्धर्वी विवाह गरिसकेपछि फेरि मायाले एकदम पागल बनाइदिन्छ। माया पनि बडो प्रबल छ। बाबा प्रबल हुनु हुन्छ पावन बनाउनमा, त्यसैले उहाँलाई सर्वशक्तिमान पतित-पावन भनिन्छ अनि फेरि माया प्रबल छ पतित बनाउनमा। सत्ययुगमा त माया हुँदैन। त्यो हो नै निर्विकारी दुनियाँ, अहिले छ एकदम विकारी दुनियाँ, कति बेजोडको प्रबलता छ। चल्दा-चल्दा माया एकदम नाकबाट समातेर मूर्ख बनाइदिन्छ। सम्बन्ध-विच्छेद गराइदिन्छ, यति प्रबल छ। हुन त सर्वशक्तिमान परमपिता परमात्मालाई भनिन्छ तर माया पनि कम छैन। आधाकल्प उसको राज्य चल्छ। यो कसैले कहाँ जानेका छन् र! दिन र रात आधा-आधा हुन्छ, ब्रह्माको दिन, ब्रह्माको रात। फेरि पनि सत्ययुगलाई लाखौं वर्ष, कलियुगलाई कति वर्ष राखिदिएका छन्। अहिले बाबा सम्झाउनु हुन्छ, त्यसैले समझमा आउँछ। यो त बिलकुल ठीक हो। बाबा बसेर पढाउनु हुन्छ। कलियुगमा मनुष्यले कहाँ गीताको राजयोग सिकाएर राजाहरूको राजा बनाउँछन् र! यस्तो त कोही छैन जसको बुद्धिमा होस् हामी राजयोग सिकेर राजाहरूको राजा बन्नेछौं। ती गीता पाठशालाहरू त अनेक छन् तर कोही पनि राजयोग सिकेर राजाहरूको राजा वा रानी बन्न सक्दैन। कोही पनि राजाई प्राप्त गर्ने लक्ष्य-उद्देश्य छैन। यहाँ त भन्दछौं— हामी बेहदका बाबाबाट भविष्य सुखको राजाई प्राप्त गर्नको लागि पढ्छौं। पहिला-पहिला त ईश्वरको बारेमा सम्झाउनु पर्छ। गीतामा नै सारा आधार छ। मनुष्यहरूलाई कसरी थाहा होस् सृष्टि-चक्र कसरी घुम्छ, हामी कहाँबाट आएका हौं, फेरि कहाँ जानु छ। कसैलाई पनि थाहा छैन। कुन देशबाट आयौं, कुन देश हो जाने। गीत पनि छ नि, केवल सुगा जसरी गाउँदै रहन्छन्। बुद्धि त आत्मामा छ, उसले जान्दैन हामी जसलाई हे परमपिता परमात्मा भन्छौं, उहाँ को हुनु हुन्छ? उहाँलाई न देख्न सकिन्छ न जान्न सकिन्छ। आत्माको त कर्तव्य हो बाबालाई जान्नु देख्नु। अहिले तिमीले बुझिसकेका छौं— हामी आत्मा हौं, परमपिता परमात्मा बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। बुद्धिले भन्छ बाबा आएर पढाउनु हुन्छ। जसरी कसैको आत्मालाई बोलाउँदा सम्झन्छन्— उसको आत्मा आएको छ। त्यस्तै तिमीहरू सम्झन्छौं हामी आत्मा हौं, उहाँ हाम्रो बाबा हुनु हुन्छ। बाबाबाट अवश्य वर्सा मिल्नु पर्छ। हामी दुःखी किन भएका छौं, मनुष्य त भनिदिन्छन् बाबा नै सुख-दुःख दिनु हुन्छ। भगवानलाई गाली दिइरहन्छन्। ती हुन् आसुरी सन्तान। जसरी कल्प पहिले भनेको थियो, त्यस्तै गरेर भन्नुहुन्छ। तिमी अहिले यथार्थमा ईश्वरीय सन्तान बनेका छौ। पहिले तिमी आसुरी सन्तान थियौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— निरन्तर मलाई याद गर। कसैलाई पनि यी दुई अक्षर सम्झाउन धेरै सहज छ। तिमी भगवानका सन्तान हो। भगवानले स्वर्ग रचनुभयो, अब नर्क बनेको छ फेरि स्वर्ग बाबाले नै रचनुहुन्छ। बाबाले हामीलाई राजयोग सिकाउँदै हुनु हुन्छ, स्वर्गको स्थापना गरिरहनु भएको छ। भन— शिवलाई चिन्नु भएको छैन।

२०७५ पौष १२ बिहीबार २७-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
प्रजापिता ब्रह्मालाई पनि रच्नेवाला उहाँ बाबा हुनु हुन्छ। त्यसैले अवश्य बाबाले ब्रह्माद्वारा नै सिकाउनु हुन्छ। अहिले शूद्र वर्ण छ। हामी ब्राह्मणबाट देवता, क्षत्रिय बन्छौ। नत्र विराट रूप किन बनाउँथे? चित्र ठीक छ, तर बुझ्न सक्दैनन्।

शूद्रहरूलाई ब्राह्मण कसले बनाउँछ? अवश्य प्रजापिता ब्रह्मा चाहिन्छ। उनलाई कसरी एडप्ट गरियो? जसरी तिमीले भन्छौ— यी मेरी स्त्री हुन्, उनलाई आफ्नो कसरी बनाइयो? एडप्ट गरियो। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई पनि माता-पिता भन्छौ, म पिता त हुँ। स्त्री कहाँबाट ल्याऊँ। त्यसैले यिनमा प्रवेश गरेर यिनको नाम ब्रह्मा राख्छु। स्त्रीलाई आफ्नो बनाइन्छ, जसरी लौकिक पिताले स्त्रीलाई एडप्ट गरेर कोख वंशावली रच्छन्, बाबाले फेरि यिनमा प्रवेश गरेर यिनलाई एडप्ट गरेर यिनको मुखद्वारा मुख वंशावली बनाउनु भएको हो। तिमीले भन्दछौ— हामी ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू हौं। अवश्य यिनको नै नाम ब्रह्मा हो। ब्रह्मा कसको बच्चा? शिवबाबाको। यिनलाई कसले एडप्ट गरे? बेहदका बाबाले। दृष्टान्त धेरै राम्रो छ तर जसको बुद्धिमा बसेको छ उसैले सम्झाउन सक्छ। बुद्धिमा भएन भने उसलाई सम्झाउन आउँदैन। लौकिक र पारलौकिक पिता त हुनु हुन्छ नि। उनले पनि स्त्रीलाई एडप्ट गर्छन्। उहाँ फेरि यिनमा प्रवेश गरेर एडप्ट गर्नुहुन्छ। स्वयं भन्नुहुन्छ— म निराकारलाई यिनको आधार लिनु पर्छ, त्यसैले नाम पनि बदल्छु। एकै समयमा कतिको नाम राखें। नामको लिष्ट पनि तिमी सँग हुनु पर्छ। प्रदर्शनीमा नामको लिष्ट पनि देखाउनु पर्छ। बाबाले कसरी एकै समयमा नाम राख्नु भयो। बाबाले हामीलाई आफ्नो बनाउनु भयो तब त नाम बदल्नु भयो, उहाँलाई भृगु ऋषि (जन्मपत्री जान्ने) भनिन्छ। जन्मपत्री त भगवानको पासमा नै छ। अनौठा नाम छन्। अहिले सबै त छैनन्। कोही त आश्चर्यवत् भागन्ती भए। आज छन् भोलि छैनन्। नम्बरवन दुश्मन हो काम। यो काम विकारले धेरै हैरान गर्छ। त्यसमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ। गृहस्थ व्यवहारमा सँग-सँगै रहेर त्यसमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ— यो हो प्रतिज्ञा। आफ्नो वृत्ति देख्नु छ, कर्मेन्द्रियहरूबाट विकर्म गर्नु छैन। तुफान त सबैलाई आउँछ। यसमा डराउनु हुँदैन।

बाबा सँग धेरैले सोध्दछन्— धन्दा गरुँ वा नगरुँ? बाबा लेख्नुहुन्छ— म कुनै तिम्रो धन्दा आदिलाई हेर्न आएको हुँ र? म त शिक्षक हुँ, पढाउनको लागि। धन्दाको कुरा म सँग किन सोध्छौ? म त राजयोग सिकाउँछु। रुद्र यज्ञको पनि गायन छ, कृष्ण यज्ञ होइन। बाबा भन्नुहुन्छ— लक्ष्मी-नारायणमा यो सृष्टि-चक्रको ज्ञान नै छैन। १६ कलाबाट १४ कला बन्नु छ भन्ने कुरा यदि थाहा भयो भने त्यसै समय नै राजाईको नशा उडिहाल्छ। त्यहाँ त हुन्छ नै सद्गति। सद्गतिदाता त एक हुनु हुन्छ। उहाँ नै आएर युक्ति बताउनु हुन्छ, अरू कसैले बताउन सक्दैन। पहिला-पहिला यो कुरा उठाऊ कसले भन्नु भएको हो— काम महाशत्रु हो? यो पनि गायन छ— विकारी दुनियाँ र निर्विकारी दुनियाँ। भारतवर्षमा नै रावणलाई जलाइ रहन्छन्। सत्ययुगमा कहाँ जलाउँछन् र! यदि यो अनादि हो भने त सत्ययुगमा पनि हुने थियो फेरि त सबै ठाउँमा दुःख नै दुःख हुन्छ। फेरि स्वर्ग कसरी भन्ने? यो कुरा सम्झाउनु पर्छ। हरेकको गति आफ्नो छ। थाहा हुन्छ— कुन राम्रो गतिवाला छ। सम्पूर्ण त कोही बनेका छैनन्। बाँकी हो, सतो रजो तमो त हुन्छ नै। बुद्धि हरेकको बेग्ला-बेग्लै हुन्छ। जो श्रीमतमा चल्दैनन्— ती हुन् तमोप्रधान बुद्धि। आफूलाई बिमा गर्दैनन् भने भविष्य २१ जन्मको लागि कसरी मिल्छ। मर्नु त छ नै। त्यसैले किन बिमा नगर्ने? सबै कुरा

२०७५ पौष १२ बिहीबार २७-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
उहाँको हो। तब पालना पनि उहाँले गर्नुहुन्छ। हुन त कसैले सबै कुरा दिन्छन् तर सेवा गर्दैनन्। जो दियो
त्यो खाइरहन्छन्। तब बाँकी जम्मा के होला। केही पनि हुँदैन। सेवाको प्रमाण चाहिन्छ। देख्नेछु— को
पण्डा बनेर आउँछन्? नयाँ बी.के. पनि आपसमा सेन्टर चलाउँछन्, उनीहरूलाई पनि मौका दिइन्छ। यो
ज्ञान त बडो सहज छ। वानप्रस्थ अवस्था भएकाहरूलाई गएर सम्झाऊ— वानप्रस्थ अवस्था कहिले
हुन्छ? बाबाले नै गाइड बनेर सबैलाई लिएर जानु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— बाबा नै कालहरूको पनि
काल हुनु हुन्छ। हामी त खुशी सँग बाबाको साथमा सँगै जान चाहन्छौ।

पहिला-पहिला मुख्य कुरा यो उठाऊ— गीताका भगवान् को हुनु हुन्छ, जसले रचना रचनुभयो? लक्ष्मी-
नारायणलाई राजयोग कसले सिकायो? उनको पनि राजधानी स्थापना भइरहेको छ। अरू कोही पनि
राजधानी स्थापना गर्न आउदैनन्। बाबा नै राजधानी स्थापना गर्न आउनु हुन्छ। सबै पतितहरूलाई पावन
बनाउनु हुन्छ। यो हो विकारी दुनियाँ, त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ। दुवैमा नम्बरवार पद हुन्छ। जो श्रीमतमा
चल्नेवाला हुन्छन् उनको बुद्धिमा यो कुरा बस्न सक्छ। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बुद्धिको लाइन सदा क्लियर रहोस्— यसको लागि देही-अभिमानि रहनु छ। सच्चा कमाईमा
मायाले कुनै पनि प्रकारले घाटा नपारोस्— यो सम्हाल गर्नु छ।
- २) कर्मेन्द्रियहरूबाट कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन। बिमा गरिसकेपछि सेवा पनि अवश्य गर्नु छ।

वरदानः— योगको तापमा आँसुको ट्याङ्कीलाई सुकाएर रुनबाट मुक्त बन्ने सुख स्वरूप भव

कतिपय बच्चाहरू भन्दछन्— फलानोले दुःख दिन्छ त्यसैले रुन मन लाग्छ। तर उसले दिए
पनि तिमी किन लिन्छौ? उसको काम हो दिनु, तिमी लिदै नलेऊ। परमात्माको बच्चा
कहिल्यै रुन सक्दैनन्। रुन बन्द। न आँखाको रुवाइ, न मनको रुवाइ। जहाँ खुशी हुन्छ त्यहाँ
रुने कुरा हुँदैन। खुशी वा प्यारको आँसुलाई रुनु भनिदैन। अब योगको तापमा आँसुको
ट्याङ्कीलाई सुकाइदेऊ, विघ्नलाई खेल सम्झियौ भने सुख स्वरूप बन्छौ।

स्लोगनः— साक्षी भएर पार्ट खेल्ने अभ्यास भयो भने टेन्सन देखि पर स्वतः अटेन्सनमा रहनेछौ।